

ДАРМОНБАХШ

E-mail: darmonbakhsh2017@mail.ru Нашрияи Муассисаи давлатии таълимии «Коллеҷи тиббии шаҳри Кӯлоб» ба номи Раҳмонзода Раҳматулло Азиз

№ 6 (27) 15 сентябри соли 2020, сешанбе (Оғози нашр: соли 2017)

ВАЗОРАТИ ТАНДУРУСТӢ ВА ҲИФЗИ ИҶТИМОИИ АҲОЛИИ ҶУМҲУРИИ ТОҶИКИСТОН

ФАРМОИШ

Аз 29 августи соли 2020, №142 ш. Душанбе

Дар бораи таъйинот ба тариқи гузариш

Азиззода Зубайдулло Абдулло — муовини директори Муассисаи давлатии таълимии «Коллеҷи тиббии ҷумҳуриявӣ» оид ба корҳои таълимӣ аз 29 августи соли 2020 мутобики моддаи 30 Кодекси меҳнати Ҷумҳурии Тоҷикистон ба тариқи гузариш ба вазифаи директори Муассисаи давлатии таълимии «Коллеҷи тиббии шаҳри Кӯлоб» бо ҳуқуқи имзои аввал дар ҳамаи ҳуҷҷатҳои бонкӣ ва пулӣ дар асоси шартномаи меҳнати таъйин карда шавад.

Асос: пешниҳоди Раиси вилояти Хатлон аз 21 августи соли 2020,

№1/1174, аризаи Азиззода З.А. аз 28 августи соли 2020, №3913-з ва розигии ман.

Вазир

Ҷ. Абдуллозода

АЗИЗЗОДА ЗУБАЙДУЛЛО АБДУЛЛО

(тав. 20.09.1976, шаҳри Кӯлоб), номзади илмҳои тиб, Аълоҷии маорифи Ҷумҳурии Тоҷикистон (2010), Аълоҷии тандурустии Ҷумҳурии Тоҷикистон (2018). Хатмкардаи факултаи муолиҷавии ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино (1999). Аспиранти кафедраи беморҳои ҷарроҳии №1 ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино (1999–2004), омӯзгори кафедраи ҷарроҳии Коллеҷи тиббии ҷумҳуриявӣ (2004–05), мудири кафедраи тибби оилавӣ (2005–15), муовини директори Муассисаи давлатии таълимии «Коллеҷи тиббии ҷумҳуриявӣ» (аз с. 2015). Доир ба мавзӯи ташхис ва табобати ҷарроҳии решҳои шадидаи меъда ва рӯдаи дувоздаҳаи бо хунравӣ оризадоршуда рисолаи номзадӣ химоя намудааст (2004). Аз соли 2018 унвонҷӯй — докторанти кафедраи беморҳои ҷарроҳии №1 ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино. Доир ба мавзӯи «Истифодаи технологияи баланд дар ташхис ва табобати эхинококкози чигар ва оризаҳои он» барои химояи рисолаи доктори илмҳои тиб таҳқиқот бурда истодааст. Муаллифи зиёда аз 50 мақолаи илмӣ ва 2 монография. Муаллифи китобҳои дарсӣ барои коллеҷҳои тиббӣ: Кори ҳамширагӣ дар тибби оилавӣ. Д., 2010 (русӣ, тоҷикӣ); Концепсияи ҳамшираи тиббии оилавӣ. Д., 2013; Кор бо оилаҳо (русӣ, тоҷикӣ). Д., 2013; Ёрирасонии ҳамширагии оилавӣ. Д., 2013; Фармакология дар тибби оилавӣ. Д., 2014; Дастури таълимӣ оид ба ёрии паллиативӣ (русӣ, тоҷикӣ). Д., 2014; Ёрии паллиативӣ ба кӯдакон (русӣ, тоҷикӣ). Д., 2018; Дастамалҳои ҳамширагии оилавӣ. Д., 2018; Думмали эхинококкози чигар Д. 2018 (ҳаммуаллиф); Табобати эхинококкози оризадоршудаи чигар Д. 2018 (ҳаммуаллиф)

ҶАШНИ ИСТИҚЛОЛАТ МУБОРАК ТОҶИКИСТОНИ АЗИЗ!

Истиқлолияти давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон бузургтарин ва муҳимтарин воқеаи таърихи миллати куҳанбунёди тоҷик ба ҳисоб рафта, муқаддастарин ҷашни миллию давлатии мо ба шумор меравад. Ин ҳодисаи фараҳбахш аввали моҳи сентябри соли 1991 ба вуқӯъ пайваست ва 9 сентябр расман Рӯзи Истиқлолияти давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон қабул гардид.

Ин неъматӣ бузург баробари ба даст омадан ба мардуми шарифи Тоҷикистон нуру зиё, меҳру вафо, ободию озодӣ, ҳамфикрӣ ва осоиштагиро тақдир намуд. Дар давоми таърихи миллати тоҷик аз шебу фарози таърих ва озмоишҳои сахту сангин гузаштааст, вале дастовардҳои фарҳанги асил, хувияти миллии, забони ноби модарӣ, илму адабиёти оламгирашро пос доштааст. Таърих ба миллати тоҷик садҳо нобифаҳо, аз ҷумлаи Рӯдакӣ, Фирдавсӣ, Абӯалӣ Сино, Носири Хисрав, Умари Хайём, Имом Ғаззоли, Шайх Аттор, Ҷалолиддини Балхӣ, Саъдии Шерозӣ, Ҳофизӣ Шерозӣ, Хоҷа Камоли Хучандӣ, Мавлоно Ҷомӣ, Сайидо, Бедил, Садриддин Айнӣ, Мирзо Турсунзода, Лоик Шералӣ ва садҳо бузургони дигарро ато кардааст.

Даврони Истиқлолият барои мо имкони воқеӣ фароҳам овард, ки роҳи имрӯзу ояндаи миллат ва пешрафти минбаъдаи кишвари азизамонро ба сӯи ҷомеаи демократӣ, ҳуқуқбунёд ва дунявӣ интихоб кунем. Истиқлолият ба мо имкон дод, ки рамзҳои давлатӣ — Парчам, Нишон ва Суруди нави миллии худро қабул намоем.

Иҷлосияи XVI Шӯрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки моҳи ноябри соли 1992 дар Қасри Арбоб баргузор гардид ба арсаи сиёсат шахсиятеро овард, ки дастовардҳои минбаъдаи кишвар ба номи ӯ иртиботи ҳамачонибадоранд. Аз рӯзи Сарвари давлат интихоб гардидани фарзанди барӯманди халқ Асосгузори сулҳу ваҳдати миллии - Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар тамоми ҷишанҳои ҳокимият асосҳои сохтори конституционӣ, меъёрҳои танзимкунандаи ҳаёти иқтисодӣ, иҷтимоӣ ва фарҳангии кишвар роиҷ гардид, пули миллии ба муомилот баромад ва шиносномаи миллии - Конститутсия дар арсаи ҷаҳонӣ эътироф гардид.

Тоҷикистон яке аз рӯкҳои асосии давлатдорӣ мустақил — Артиши миллии ва нерӯҳои сарҳадиро таъсис дода, ҳифзи марзу бум ва сарҳади давлати худро таҳти назорати доимӣ қарор дод. Давлатсозӣ ва давлатдорӣ дар Тоҷикистон моҳиятан шакли ҳуқуқбунёд, иҷтимоӣ ва дунявиро дорад. Дар роҳи таъмини истиқлолияти энергетикӣ, раҳиҳои кишвар аз бунбасти коммуникатсионӣ, амнияти озукаворӣ ва саноатикунӣ, ки ҳадафҳои стратегияи Ҳукумати мамлакат мебошанд, бо сохтмони нерӯгоҳҳои хурду калони барқи обӣ, хатҳои интиқоли қувваи барқ, нақбҳо, шохроҳову пулҳои байналмилалӣ мошингард ва дахҳо иншооти азами инфраструктураи иҷтимоӣ натиҷаҳои неқ ба даст оварда шуданд.

Дар шароити кунунӣ таъкими Истиқлолият, устувор гардонидани пояҳои давлат ва баланд бардоштани сатҳ ва сифати зиндагии инсон барои мардуми мо мазмуни ҳаётан муҳим пайдо мекунад.

Дар Тоҷикистони соҳибистиклол дар фосилаи наҷандон тӯлонӣ арзишҳои демократӣ ҳамчун ҷузъи фарҳанги давлатдорӣ навин пазируфта шуданд ва онҳо ба таҳкими дастовардҳои истиқлолият, ташаккули ҷомеаи шаҳрван-

дӣ ва институтҳои он, инчунин ба таъмини ҳуқуқи озодихоӣ инсон ва шаҳрванд мусоидати фаъол намуданд.

Мақсади асосии низомии демократӣ дар ҷомеаи мо, пеш аз ҳама таъмини ҳуқуқи ва озодихоӣ шаҳрвандон, фароҳам овардани шароит барои меҳнат ва зиндагии осуда, волоияти қонун, пойдорӣ адолат ва иштироки фаъоли мардум дар идоракунии давлат мебошад, ки ба анъанаву суннатҳои давлатдорӣ миллии, арзишҳои ахлоқиву фарҳангии миллат ва дастовардҳои тамаддуни башарӣ таъки мекунад.

Самараи неқи истиқлол аст, ки имрӯз Тоҷикистон дар дунё ҷун давлати сулҳову сулҳпарвар шинохта шудааст. Таҷрибаи сулҳи тоҷикон — манбаи омӯзиши сулҳовуни ҷаҳон гашт, ки боиси ифтихори ҳар як тоҷик аст. Бигузори иди муқаддаси Истиқлолият барои ҳар фарди соҳибдилу озодаи кишвар саломатӣ, бахту саодат, зиндагии осуда ва комёбиҳо ато намояд!

Поянда бод соҳибистиклолӣ ва ваҳдати миллии тоҷикон!

АЗИЗЗОДА З.А. номзади илмҳои тиб, директори МДТ «Коллеҷи тиббии ш.Кӯлоб» ба номи Раҳмонзода Р.А.

17 – СЕНТЯБР РӯЗИ УМУМИҶАҶОНИИ БЕХАТАРИИ БЕМОР

БЕХАТАРИИ БЕМОР

Бехатарии бемор – мушкилоти чидии тандурусти дар саросари ҷаҳон аст. Аз рӯи баҳо, хатари фавт дар садаҳои ҳаёти 1 ба 3 миллион нафар ҳисоб шудааст. Дар навбати худ хатари фавти бемор дар ҳолати пешакӣ баргараф кардани ҳодисаи тасодуфӣ дар таҷрибаи тиббӣ 1 ба 300 нафарро ташкил мекунад. Соҳаҳои, ки сатҳи хавфу хатар баланд аст, ба монанди соҳаҳои ҳавонавардӣ, соҳаи атомӣ, ҳеле фарқ мекунад бо нишондиҳандаҳои бехатарии бехатарӣ, назар ба соҳаи тандурусти.

Асрор КЕНЧАЕВ,
донишҷӯи курси 2,
Кори фармaceutӣ, КТК

Бехатарии бемор танҳо дар ҳолати бо диққат будан ва дар сатҳи худ мутахассиси дараҷаи олий будани табиб ва корманди миёнаи тиббӣ метавонад таъмин бошад. Метавон инро бо мисолҳо шарҳ дод. Масалан, дар ҳаёти чанд рӯзаву чандсола мо шоҳиди бисёр ҳолатҳои гаштем, ки бо хатогии табиб кӯдак маҷрӯҳи якумрӣ гаштааст. Ӯ якумрӣ аз пой равон монда, ва Ӯ ланг гаштааст. Ки ин хатогиро табиби босавод ва пухта метавонист содир накунад. Ҳатто кӯдаконе низ медонем, ки маҷрӯҳ гашта, баъди чанд сола аз ҳаёт гузаштаанд. Мушкил он аст, ки ин гуруҳ нафарони хато содир карда, на танҳо хатогии худро эътироф намекунд, балки боз паи ислоҳи он хатогии содиркардаи худ низ намешаванд. Ки ин метавонад боис ба содир шудани боз хатогии навбатии дигаре гардаду ҳаёти нафари дигаре зери хатар гузорад.

АМИРБЕКЗОДА Чамшед,
донишҷӯи курси 2,
Кори фармaceutӣ, КТК

Оиди мавзӯи бехатарии бемор, ки риоя нашудааст ва боис ба даъвоҳои судӣ гаштааст метавон чандин мисол овард. Масалан, дар матбуоти даврӣ чанд карат даъвои нафароне расонаӣ шуд, ки ба гуфтаи онҳо табиб сабабгори марги модари ҷавон гаштааст. Ба модари ҷавон, ки ба зоишгоҳ оварда шуда буд пеш аз таваллуд бо гузаронидани сӯзандору модари ҷавонро аз даст додаанд ва бо ин сабаб ба муқобили табиб наздикони модар ба мақомҳои дахлдор даъво пеш овардаанд. Онҳо ишора кардаанд, ки табиб барои харчи зудтар таваллуд кардани модар ба ӯ бармаҳал сӯзандоруро гузаронидааст ин аз ҷиҳати тиббӣ ва бо гуфтаи мутахассисони соҳаи тиб номумкин буд ва боис ба хунравии зиёди зан гардида, ниҳоят ӯро ба марг оварда расонд. Ба хамин монанд чандин мисолҳо, ки таби-

бонро гунаҳгори марги наздиконашон мекунад хастанд метавонад бошад.

Довуд МИРОВ,
донишҷӯи курси 2,
Кори фармaceutӣ, КТК

Дар давраи оғози сироятёбии беморони коронавируси нави COVID – 19 ва авҷгирии он на ҳама мутахассисон як нав семаи табобати ин беморӣ, ки ба табибони курси чандрӯзаи табобати ин бемориро, ки аз мутахассисони хориҷии кишварҳои таҷрибадошта аз худ карда буданд доштанд. Новобаста аз ин буданд ҳолатҳои, ки табибон ба мутахассисони баландтаҷрибаи самти сироятшиносӣ дар тасоҳи нашоуда, доруҳатҳо ҳам менавиштанд ва ҳоло ҳам аҳёнан менавишанд. Ки дар ин байн боис ба марги чанд нафар аз ин бемори низ гаштааст. Ки баъдтар вақте бемориҳои эшонро баъди маргашон ва доруҳатҳо, ки онҳо бо бемориҳои ҳамрадифи дошта қабул кардаанд мутахассисон мебинанд медонанд, ки агар он тавр ва бо сема ва тарзи тавсияи мутахассисони хориҷии таҷрибадошта агар амалӣ мешуд чанд нафаре аз ин нафарони фавтида зинда мемонданд.

Оимгул ҚУРБОНОВА,
донишҷӯи курси 2,
Кори момодоягии КТК

Хатогии содиркардаи табиб ва ӯ корманди миёнаи тиббӣ на танҳо ба саломатии бемор, хатто ин ба бучаи оилаи бемор зарари иқтисодӣ метавонад расонад. Масалан, дар ҳолати бо сабаби хатогии табиб рафту агар бемор маҷрӯҳ шавад, мушкилоти зиндагӣ барои оила чанд карат зиёд мегардад, рафту мард саробони хона ва ӯ қувваи кории хонадон бошад аз ҷиҳати иқтисодӣ оила бештар боз зарар мебинад. Барои табобати бемориҳои дигаре, ки бо сабаби хатогии табиб, ва ӯ корманди миёнаи тиббӣ руҳ дод бемор боз барои табобат маблағ сарф мекунад. Ҳатто агар ҷавон бошад ҳоҳ духтар ҳоҳ писар ба оила бунёд кардани ин нафарон агар маҷрӯҳ гашта бошанд бе таъсир намонанд.

Ками кам аз 7 як ҳиссаи хароҷоти кӯмакҳои доимӣ дар Канада ба табобати оқибатҳои аз табобати хато дидаи бемор масраф мешуда алоқаманд аст. Мувофиқи маълумоти охири соли 2019 дар давлатҳои аъзои Созмони ҳамкории иқтисодӣ ва инкишоф 15 фоизи хароҷотҳо ва сарбории коргарӣ дар беморхонаҳо махсус ба оқибатҳои ҳодисаҳои ноҳолам алоқамандӣ доранд.

Мувофиқи баҳодихӣ танҳо дар ин кишварҳо хароҷотҳо алоқамандӣ

доранд ба зарарҳои дода, саломатии беморон, бо ҳисоби умумӣ чандин триллион доллари амрикоиро дар як сол ташкил мекунад. ...

Мирзомудин ҒАФФОРОВ,
омӯзгори фанни химияи КТК

Бехатарии бемор мушкили соҳаи тандурусти ба ҳисоб равад. Бехатарии табиб низ дар ин чо мушоҳида мешавад. Меоме ба сари мақсад, табибони мо, кормандони миёнаи тиббӣ мо то ба дараҷае бепарвоӣ мекунам, ки бемор кучо ҷони худро зери хатар гузошта кор мекунам. Ин гап сари масъалаи ҷонфидоии табибон, ки дар давраи коронавирус карданд намеравад. Сухан дар бораи бепарвоии эшон меравад, ки аз бепарвоӣ дар ин давра чандин нафар табибон ва кормандони миёнаи тиббӣ бо сабаби аз беморон сироят ёфтанд бистари шуданд ва мӯдлати муаян табобат гирифтанд. Агар дар кишвари мо аввал як сабаби сироятёбии табибонро сари вақт надоштани либосҳои махсуси муҳофизатӣ ҳисоб кунем, пас дар давлатҳои пешрафта сару либоси муҳофизатӣ барои онҳо мерасид. Боз бармегардем ба бепарвоии худӣ табибон ва кормандони миёнаи тиббӣ, ки бепарво кор мекунам. Онҳо бо ин хатогии худ метавонанд муҳлати шифобахшии беморонро тулонӣ кунанд. Зери табибон худ чанд нафар мубталои ин беморӣ, ки шуданд бо беморон кор кардан ба табибони дигар мушкил мешавад ва ин ба табобати беморон бе таъсир намонанд. Хар чӣ зудтар ва харчӣ бо эҳтиёт беморро сари вақт табобат кардан аст, ки ба дигарон сироят накунад ва чоме аз бало раҳой ёбад. Барои хамин ҳама вақт табиб ва корманди миёнаи тиббӣ набояд хато кунанд.

Алихон МУРОДОВ,
табиби бемориҳои пӯст

Аз рӯи баҳоҳои додашуда, дар давлатҳои сатҳи баланди даромад дошта, дар ҳолати кӯмаки тиббӣ доимӣ расонидан ба хар даҳумин нафар зарар расонида мешавад. Зарар метавонад расонидан дар ҳолати як қатор ҳодисаи ноҳолам, ки қариб метавон 50 фоизи инро баргараф кард.

Тадқиқоти ба зудӣ ва пешакӣ баргараф кардани ҳодисаи тасодуфӣ дар 26 беморхона дар ҳашт кишвари доғро сатҳи миёнаи даромад дошта нишон дод, ки суръати чунин ҳодисаҳо 8 фоизро ташкил мекунад. Аз ин 83 фоизаш пешакӣ баргарафшаванда буданд, 30 фоиз ба марг анҷомид.

Хар сол баъд аз мураккабии ҷанги зиёда аз 1 миллион нафар ме-

фавтанд. Мувофиқи оморҳои СҶТ дар тамоми дунё мисли пештара сатҳи зиёдшавии бемориҳо, маҷрӯҳшавӣ ва фавт бо ҷарроҳии хирургӣ алоқамандӣ дорад. Ба 25 фоиз беморон риоя накардани қоидаҳои бехатарӣ дар вақти иҷрои ҷарроҳии ба мушкилӣ оварда мерасонад, 1 миллион нафар беморон дар шӯъбаҳои ҷарроҳӣ дар вақти ҷарроҳӣ ва ӯ баъди ҷарроҳӣ мефавтанд. Ҳамаи ин далелҳо ба донишҷӯи имрӯза ва ҳашираву бардари шафқат дарс аст, ки фардо ки ба кор рафт чунин хатогии дар рафти корашон рӯҳ надиҳанд.

Анварбӣ САФАРОВА,
табиб

Ҳодисаи ноҳолам, боиси сабаби хатар дар вақти кӯмаки тиббӣ расонидан, бо ҳама эҳтимолият яке аз 10 сабабҳои асосии марг ва маҷрӯҳгардӣ дар ҷаҳон ҳисобида мешавад. Аз рӯи маълумотҳои охири дар беморхонаҳои кишварҳои доғро сатҳи паст ва миёнаи даромад дошта хар сол дар натиҷаи бепарвоӣ хавфнокӣ дар вақти кӯмаки тиббӣ расонидан 134 миллион ҳолатҳои ҳодисаҳои ноҳолам руҳ медиҳанд, ки дар натиҷа хар сол 2,6 миллион нафар мефавтанд.

Дар саросари ҷаҳон дар ҳолати кӯмаки аввалия ва амбулатории тиббӣ расонидан дар марказҳои саломатӣ зарар аз ба 10 нафари кӯмак расонида шуда ба 4 нафараи мерасад. Ҳол он ки 80 фоизи ин зарарҳоро метавон баргарафшаванда ҳисобид. Аз ҳама бештар оқибатҳои ҷиддӣ алоқамандӣ вобастагӣ дорад бо хатогии, ки дар вақти муаян кардан бемориро хато мегузоранд, ҳамчунин дар ҳолати таинотҳои табиб ва истифодаи воситаҳои доругӣ.

Таҷрибаи хавфнок ва хатогии дар вақти таинотҳо ва истифодаи воситаҳои доругӣ ба миллионҳо бемор зарар мерасонад ва хар сол миллиардҳо долларҳои ИМА харч мезанад. Таҷрибаи хатарнокӣ ва хатогии дар вақти таинотҳо ва истифодаи воситаҳои доругӣ, ӯ нодуруст гузаронидани сӯзандору, таиноти нофаҳмой дастур ба бемор, ва додани доруҳати нодуруст ва доруҳои нодуруст яке аз сабабҳои асосии \ пешакӣ баргарафшавандаи зарар ва ба саломатии бемор таъсиргузор дар саросари ҷаҳон аст. Зарари харсолаи алоқаманд бо оқибатҳои хато истифодаи воситаҳои доруворӣ дар ҷаҳон 42 миллиарди доллари амрикоиро ташкил мекунад. Ин ракам 1 фоизи хароҷотҳои тамоми дунёро дар самти тандурусти ташкил мекунад.

«Дармонбахш»

<p>ДАРМОНБАХШ</p>	<p>САРМУҶАРИИ Билоли ШАМС</p> <p>МУШОВИРОН: Азиззода Зубайдулло Абдулло, номзади илмҳои тиб, директори МДТ «Коллеҷи тиббии ш.Кӯлоб» ба номи Раҳмонзода Р.А.</p>	<p>Нашрия дар Вазорати фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон тахти рақами 034/РЗ-97 аз 15. 09. 2017 ба қайд гирифта шудааст.</p>	<p>Рӯзнома дар ҶДММ «Мега-принт» бо теъдоди 3000 нусха ҷоп карда шуд.</p>
<p>МУАССИС: МУАССИСАИ ДАВЛАТИИ ТАЪЛИМИИ «КОЛЛЕҶИ ТИББИИ ШАҲРИ КҶҮЛОБ» БА НОМИ РАҲМОНЗОДА РАҲМАТУЛЛО АЗИЗ</p>	<p>Назарзода Ҷумахон Шамс, мушовир директори МДТ «Коллеҷи тиббии ш.Кӯлоб» ба номи Раҳмонзода Р.А. Фаридун Сафаров, номзади илмҳои тиб; Низомат Шоматов, номзади илмҳои тиб; Абдусамалзода Бахтулло, ҷонишини директор оид ба таълими Муассисаи давлатии таълими «Коллеҷи тиббии шаҳри Кӯлоб» ба номи Раҳмонзода Раҳматулло Азиз</p>	<p>РҶЗНОМА БО ЗАБОНҶОИ ТОҶИКӢ, РУСӢ</p> <p>ТЕЛЕФОН: Идора: (918) 81 – 17 – 92</p>	<p>Рӯзнома тарикӣ обуна дастрас мегардад.</p> <p>НИШОНИИ МО: 735360, ш.Кӯлоб, кӯчаи А.Абдурахмонов, 7 E-mail: darmonbakhsh2017@mail.ru</p>

- Устод ба хайси як мухлисатон Шуморо ба гирифтани унвони Шоири Халқии Тоҷикистон табрик мекунем.
- Ташаккур.

- Унвон ба кадом хотир ва аз чониби кӣ пешниҳод шуд?

- Барои додани унвони Шоири халқии Тоҷикистон аввал МИХД-и ноҳия баъдан Раиси вилояти Хатлон Қунбон Ҳакимзода гуфтанд, ки шумо ба ин унвон арзандаед ва пешниҳод аз чониби Сардори давлат дастгирӣ ёфт ва мо унвони Шоири Халқии Тоҷикистонро гирифтем. Ман имрӯз 75 сола шудам, шеъроям аз солҳои 70 – и асри гузашта дар матбуоти даврӣ чоп шуданашон оғоз ёфт. Солҳои зиёд дар соҳаи адабиёт заҳмат кашидем ва хизмати андаке, ки кардем шояд Ҳукумат ҳам ҳамаи инҳоро ба назар гирифта, пешниҳод кардааст ва лоиқ дидааст. Барои кадрдонияшон, ки ба банди карда, ин унвонро лоиқ диданд минатдорам. Унвони Шоири халқии Тоҷикистон унвони баланд аст. Ман ҳам дар мусоҳибае, ки бо бачаҳои ТВ кардам гуфтам, ки худо қунад, ки ба ин унвон биарзем.

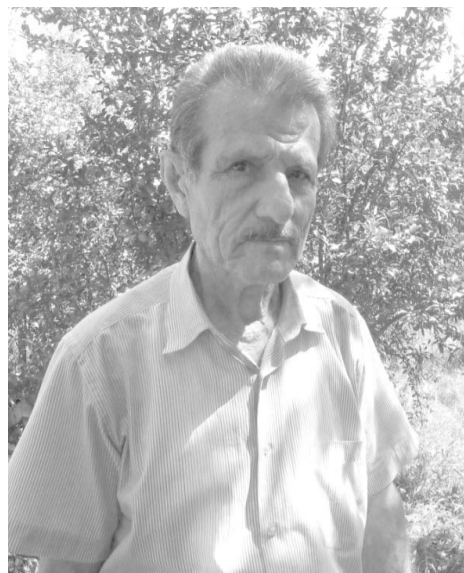
- Дар чопи китоб шоир имрӯз чӣ мушкилиҳо дорад ва ин масъала дар даврони собиқ шӯравӣ чӣ тарз роҳандозӣ карда мешуд?

- Дар даврони собиқ шӯравӣ нашриётҳо ба нақша мегирифтанд, баъдан китоб чоп мекарданд, боз муаллифро ҳақи қалам меоданд. Имрӯз ин чиз нест. Ғайр аз ин як китобро агар чоп кардан хоҳӣ маҷбур ҳастӣ пеши чандин кас биравӣ, то ки маблағгузоре биёбӣ китобатро сарпарастӣ қунад. Ҳоҳӣ нахоҳӣ ин ҳам шоирро муҳтоҷи як пулдору як нафар вазифадор мекунад. Ман имрӯз меҳоҳам шоироне, ки дар ҳақиқат шеършон баланд аст, мардум аз шеъри онҳо оғаҳ аст бояд бе мамониат китобҳои ин гурӯҳ шоирон чоп карда шаванд. Аз ягон каси дигар вобаста набоянд китобҳои онҳо чоп шаванд ва ҳақи қалами дуруст ҳам бирианду зиндагишонро бехтар пеш баранд. Дар ҳолида чӣ гуна аст, шоир меравад бо нашриёт шартнома менамояд, нашриёт чандин ҳазор китоб чоп мекунад, баъзан пулашро пешакӣ медиҳанд, дар мо ин кор нест. Адиб пеш аз китобро тайёр кардан, аввал як сарпарасте мекобад, то ки онро чоп қунад. Шоирон ба талбанди рӯ оварданд, аз ҳамин ҷиҳат, ки зиндагиашонро ташкил карда наметавонанд, ҳам китобашонро чоп намекунад. Баъд, ки намешавад як вазифадорро мераванд дар ҳақаш менависанд, ҳол он ки ӯ ба ҳеч чиз намеарзад. Пеши он одами пулдор муҳтоҷ мешаванд. Бояд ин чизҳо набояд, бояд адабиёт аз тарафи давлат дастгирӣ ёбад. Имрӯзҳо мо мушоҳида карда истодаем, ки чи тавр Сарвари давлат адибону, аҳли илму дастгирӣ карда истодааст. Ҳамчунин, чавонмародоне, ки ба вазифаҳои нав таъин шуда истодаанд, аз илму адаб бохабаранд ба аҳли илм эҳтиромдоранд.

- Устод шумо то ба имрӯз бо нафақа зиндагӣ мекунед, ё худ дигар манба, агар танҳо нафақа чӣ миқдор аст нафақапулиятон?

- Ман танҳо бо нафақа зиндагӣ дорам ва он ҳам бошад 450 сомонӣ аст, як писари хурд дорам вай, ки 18 сола шуд боз 80 сомонии дигараш ба хайси кӯмакпулии ӯ кам карда мешавад. Унвони Шоири халқии Тоҷикистон 50 доллар дорад, ки тахминан аз 500 сомонӣ каме зиёд мешавад. Агар насиб карда бошад минбаъд ҳар моҳ инро ҳам моҳона барин мегирам. Писари калониам имсол пешаи меъмориро хатм мекунад ва алҳол шартномавӣ таҳсил дорад. Маблағи харсолаи шартномаи писарамро ба вақташ маҷбурем бурда супорем.

Алимуҳаммад Муродӣ Шоири халқии Тоҷикистон, дорандаи Ҷоизаҳои адабии ба номи Мирзо Турсунзода, Ҷоизаи вилоятии ба номи Шамсиддин Шохин, муаллифи ҳашт китоби шеърҳо ва боз чанд китоби дастҷамъона. Ашъори шоир бо забонҳои русӣ ва узбекӣ тарҷума шудааст.

АЛИМУҲАММАД МУРОДИ УНВОНИ ШОИРИ ХАЛҚИИ ТОҶИКИСТОНРО ГИРИФТ

Шукри худо бародарам каму беш кӯмак мекунад. Ихлосмандон ҳастанд каму беш кӯмак мекунанд. Ҳамчунин, аз замини бародарам каме даромад мебинам.

- Дар даврони собиқ Шӯравӣ шеъри чопшуда, шеъре, ки ба он сароянда, оҳангсоз оҳанг мебаст барои ҳамаи инҳо ба муаллиф ҳақи қалам дода мешуд, имрӯз чӣ устод?

- Дар даврони собиқ шӯравӣ ба адиб аввал ҳақи қалами аввалашро нашриёт меод, баъди чоп шудани китоб боз рафта, агар ягон сароянда ба шеър ва ё суруди ин ё он шоир оҳанг мебаст боз ҳақи қалам ба номи ҳамаи муаллифи шеър ирсол мешуд. Фарқ нашофт муаллифи он дар кадом гӯшаю қанори шӯравӣ агар мебуд. Бюрои тарғиби адабиёт дар назди хонаи адибон буд, ки аз он адиб дар ҳолати ба ташвику тарғиб рафта, ки бештар адибон мерафтанд, вақте ки маблағ аз ҳисоби давлат як ҳиссае ба бюро ворид мешуд боз аз он ҳиссаи бюро ба он адибоне, ки дар он рӯзи тарғибу вохӯри иштирок карда буданд, ҳиссаи худашонро ҷудо карда меоданд. Ин ҳам як роҳи даромад буд, ҳақи қалам аз рӯзномаву маҷаллаҳо, ки шеър ва ё асари адиб чоп мешуд. Ғайр аз ин, дар кадом гӯшаю қанори шӯравӣ, ки ягон чизе ки чоп мешуд ҳақи қаламаш ба фонди адабии иттифоқи нависандагон меомад, шеър ё пораи эҷоди кадом адибе мешуд аз фонди адабии иттифоқи нависандагон ба соҳиби он шеър ва ё асар ҳақи қаламаш дода мешуд.

- Бо ягон санъаткор ҳамкорӣ доред, ё пештар доштед?

- Ман бо ягон санъаткор ҳамкорӣ надорам. Барои он ки чизе, ки худашон аз ҳар кучое мегиранд оҳанг менамояд. Баъзе шоироне ҳастанд, ки бо санъаткорон ҳамкорӣ мекунанд ва маблағи муайян барои ҳамкорӣ мегиранд, ман ин корро намекунам ва намедонам.

- Чанд нафар хунармандон аз даврони собиқ Шӯравӣ то ба имрӯз ба шеърҳои эҷодкардаи шумо оҳанг бастанд ва инҳо кихоянд?

- Шеърҳои бандаро хунармандони зиёде мекунанд. Масалан Чилахон Холов, Саидкул Билолов, Қурбон Абдуллоев, Мухарама Шарипова, Чамшед Исмоилов ва чанд нафари дигари онҳо, ки ростӣ номашонро фаромӯш кардам.

- Аз хунармандони форсизабони Ҷи Афғонистон нафаре аз шеърҳои оҳанг бастаасту месарояд?

- Як шерамро, ки аслан Қодир Шокиров оҳанг баста буд, баъдтар Чамшед Исмоилов онро месаруд, кадом як хунарманди афғон месарояд. Ин як чанд то рӯбои буд, ростӣ дар ёдам нест.

- Имрӯз таваҷҷӯҳи роҳбарон ба чопи китоб ба шеър шоир, ба илму фарҳанг дар кадом сатҳ қарор дорад?

- Имрӯз ба шеър шоир, ба илму фарҳанг таваҷҷӯҳи Сарвари давлат ва роҳбарони зинаҳои поёнӣ ҳаст. Ҳозир барои чопи китобҳо маблағ ҷудо кардагӣ ҳастанд. Ман пешниҳод накардам. Лекин як китобам бо дастгирии МИХД ноҳия ба чоп тайёр шуда истодааст, ки Шафақи шом ном дорад. Китоби дигарам низ дар шакли наср аст тайёр шудааст. Нисиб бошад инашро ба ҳукумат пешниҳод мекунам, то ки аз маблағи ҷудокардаи ҳукумат чоп карда шавад. Ба ҳар ҳол дастгирӣ ва таваҷҷӯҳи Роҳбари давлат, ноҳия хусусан Раиси вилоят хеле зиёд аст.

- Устод ташкил кардану баргузорию озмуни ҷумҳуриявӣ «Фурӯғи субҳи доноӣ ...» ки дар саросари ҶТ гузашт як ҳадаф дошт, ин ҳам бошад мардумро дар ҳама сатҳ ба китобхонӣ ҷалб кардан буд, китобхонии мардум имрӯз чашмрас шудааст?

- Мардум чӣ қадаре аз пояи фарҳангу илму маърифат дур шаванд ҳама қадар дар олами ҷаҳонат ва зери таъсири бегонагон мекунанд. Пояи маърифати мардумро бардоштан даркор то андозае, ки хубро аз бад фарқ қунад. Дар назди инсон ду роҳ истодааст яке роҳи қач ва яке роҳи рост, вақте ки вай меонад ба роҳи қач биравам ҳам ба худ ва ҳам ба ҷамъият зарар дорад, агар ба роҳи рост биравам ҳам ин дунёаш обод мешавад ҳам он дунёаш обод мешавад. Ба ватану миллат ҳам фоида дорад. Вақте ки фаҳмида аз рӯи ақл, аз рӯи маърифат роҳро интихоб мекунад ӯро дигар аз роҳ бароварда намешавад. Фақат ду роҳи ба маърифат шудани инсон вуҷуд дорад, яке роҳи гӯш аст, яке роҳи чашм, роҳи гӯш ҳамаин, ки худат ҳам китоб нахонӣ сӯҳбати як одами донишмандро гӯш кунӣ, бишунавӣ, ки аз вай чизе қабул мекунӣ ба шарте қобилияти шундан дошта бошӣ. Бадбахтона аксарияти ҷавонон ин хел шуда буданд, ки на китоб мекунанд ва на сӯҳбати як одами донишмандро гӯш мекаранд. Дуҷум роҳи мутолиа аст. Носири Хисрав мегӯяд, қасе, ки китоб намекунанд мутолиа надорад ба хайвон мубадал мешавад. Шуурнокиаш нест, дар на-

тича ин гурӯҳи мардум зуд зери таъсири бегонагон мекунанд, чунки ӯ на гузашташро меонад, на таърихашро меонад. Барои вай мафҳуми ватан як чизи ҳавоӣ ҳисоб аст. Барои ҳамаи озмуни «Фурӯғи субҳи доноӣ ...» ва Тоҷикистон ватани ману ба ҳамаи монандҳоро ҳукумат барои он карда истодааст, ки пояи маърифати мардумро бардорад, то ки миллат худро бишносад.

Дар мо як масъалаи нозуке ҳаст, ки бегонаҳо метавонанд аз он истифода қунанд, ин аз ҳад зиёд масъалаи динзадагии миллӣ аст. Миллати мо маърифати исломро дарк накарда зоҳири исломро дошта, аз қафои одамоне, ки шояд фурӯхта шудаанд, ҳаридашудаанд мераванд. Ба зери таъсири ҳамонҳо мекунанд, дар натиҷа инҳоро ҳамчун яроқ аслиха истифода мекунанд. Масъалаи маҳалбозии мо чизи дигаре, ки метавонад ба истиклолияти мо зарар расонад душманҳо аз ин истифода мекунанд. Душманон нозуқона тамоми ҷойҳои сусти ҳар халқу миллатро меомӯзанд. Мисли муштзанае, ки дар вақти набард, дар майдон ҷои сусти нуктаи заъфи ҳарифро мегӯяд ва ба он нукта фақат зарба мезанад. Душман ҳам фақат ҳамон нуктаро ба нишон мегираду мезанад. Аввал хуб меомӯзад, ки ҷойҳои сусти миллат дар кучо ҳаст. Акнун ба ҳамаи чӣ зарба задан мегирад. Барои ин маърифат даркор, ки аз маҳалбозӣ мо каме ҳам бошад халос шавем.

Мо бояд коре қунем, ки ба душман ҷои дасткапӣ намонем. Маърифати мардум бояд то ба дараҷае бардошта шавад, ки ҳар як тоҷик худашро, таърих ва миллаташро шинохта тавонад. Президент ин қадар ҷорабинҳои тамадунсоз, ҷашнҳои таърихӣ ташкил мекунад, барои чӣ? Барои он ки миллат таърихи гузашташро бидонад, бидонад, ки дар кучо хато кардааст. Вақте маълумот пайдо кард фаҳмад, ки дар кучо хато кардааст, дигар он хатоиро такрор намекунад онро ислоҳ бояд қунад. Дар ин ҷо ваҳдат, ягонагӣ, панҷ ангушт мушт будан даркор. Барои ҳамаи ин чизҳо амалӣ кардан китоб даркор аст. Маърифати мардумро баланд бардоштан даркор. Вақте мардум худашро, ки шинохт дигар душман ҳеч қораш карда наметавонад. Ба хайси зарҳарид ҳам истифода бурда наметавонад, зеро сидқан меонад, ки ватан чист, миллат чист, ва ба суҳанҳои бофта ву манфиатҳои бегонагон дода намешавад.

- Устод дар тули 29 соли соҳибистиқлолӣ аввалҳо ва ҳоло чӣ дар сатҳи вилоят ва чӣ дар сатҳи минтақа ва ноҳия ба маҳфилҳои адабӣ ки бахшида ба шаби эҷодиатон ва ё ягон ҷашни дигар, ки мегузаранд даъват шудаед ва ё барномаи ширу шакар гузаронидед?

- Дар як сол чандин то вохӯриҳо дар мактабҳо ва сатҳи ноҳия мегузарад аз рӯи имконият рафта дар онҳо иштирок мекунам. 60 солагиамро ташкил карда буданд дар шаҳри пештараи Курғонтеппа он вақт Раиси шаҳри пештара Ҳоҷӣ Амрулло буданд. Намояндагон аз тамоми кишвар хузур доштанд. Баъдан шаби эҷодиамро ташкил карда буданд. 3 август 75 сола шудам, Раиси ноҳия мурочиат кард, ки ягон ҷорабинӣ гузаронем, ман гуфтам хоҳиш надорам. Худашон ҷамъомади кормандонро гузаронида таърих карданд. Ҳамчунин, радиову ТВ ҳам барои суҳбат кардан даъват мекунанд. Вохӯри бо хонандагонро, ки дар китобхонаи ба номи Лоҳутӣ доир шуд тариқи ТВ Синамо намоиш доданд. Тариқи радиои Фарҳанг ва Садои Тоҷикитон шунавонида шуд. Умуман аз хоҳири мардум фаромӯш нестам.

- Устод ташаккур барои суҳбат!
- Ба Шумо низ ташаккур!

Мусоҳиб Билоли Шамс,
ноҳияи Ҳамадонӣ

ТОК

ИН ДАРАХТИ АНГУР АСТ. МИЗОЧАШ ДАР ДАРАЧАИ ДУВВУМ САРД ВА ХУШК АСТ.

Хислатҳои шифобахши он: навдаҳои навраси онро бихӯранд, баромадани бухоротро ба майна манъ мекунад. Барг, навда ва печакҳои онро кӯфта, бо орди чав хамир сохта гузошта банданд, дарди сари гармро ва сӯзиши чашмро таскин медиҳад, инчунин варамҳои гарми онро таҳлил медиҳад.

Усорай барги онро, яъне оби барги тарашро дар офтоб ғафс гардонида биёшоманд, меъдаи гармро қувват мебахшад, қай ва хун қай карданро манъ мекунад, хуморро мешиканад, барои захми рӯдаҳо ва исҳоли сафровӣ дору мешавад. Агар бо он ҳукна кунанд ҳам хамин гуна таъсирро дорад. Инчунин хӯрдани усораи он пешобро меронад ва бачаи занони хомиларо аз афтодан бозмедорад.

Оби чӯбашро, ки хангоми сӯхтан таровиш мекунад, бимоланд, озаҳо, мӯрчагазак, доғи кунчидак, шукуфаҳои пӯст ва кӯтарро рафъ мекунад, инчунин мӯйро меравонад, хусусан бо мавизи ангур сиришта бимоланд, таъсираш зудтар зохир мегардад.

Шарбати навдаҳои тари онро, ки бо қанди сафед кивом карда бошанд, бихӯранд, дилтапак (дилбозӣ) — ро сафровиро шифо мебахшад, иштихоро ба таом бедор мекунад, хуморро мешиканад, чӯшиши сафро ва бухузури шулдани дилро таскин медиҳад,

исҳоли моддаҳои рақиқи сафровиро мебандад.

Вале хӯрдани ин ба одамони сурфа доштагӣ зарар дорад — давои ин зиёнаш асал хӯрдан аст.

Шилм ва оби ғафсаштаи он бисёр поккунанда ва хушкмизоҷ аст. Инро бо шароб биёшоманд, сипурзро ба дараҷае пок мегардонад, ки ҳатто ёфтани он амри маҳол аст; санги хичакро майда карда мерезонад. Агар онро гузошта банданд, шукуфаи пӯст ва кӯтури решгаштаро дафъ мекунад. Онро бо рағғани зайтун сиришта, батакрор бимоланд, мӯйро месутурад.

Оби чӯбашро, ки хангоми сӯхтан таровиш мекунад, бимоланд, озаҳо, мӯрчагазак, доғи кунчидак, шукуфаҳои пӯст ва кӯтарро рафъ мекунад, инчунин мӯйро меравонад, хусусан бо мавизи ангур сиришта бимоланд, таъсираш зудтар зохир мегардад.

Хокистари чӯб ва аррамайдани шохҳои он сӯзонанда аст. Онро бо сирко хамир сохта гузошта банданд, бавосирро дафъ мекунад; бо рағғани гулисурх ва сирко сиришта гузошта банданд, низ бавосирро нест мегардонад; бо рағғани гулисурх ва судоб даромехта гузошта банданд, варами сипурзро таҳлил медиҳад. Хокистари шохҳои онро бо рағғани кӯҳна ва рағғани зайтуну асал хамир сохта, гузошта банданд, даридагии муша-

кхоро бо хам оварда, сихат мебахшад, бугумҳои сустро мустаҳкам мегардонад, асаби шахшударо мулоим мекунад; бо танакори сурх даромехта гузошта банданд, гӯшти ҳароми захмхоро мехӯрад; бо сирко хамир карда гузошта банданд, асабҳои печидаро рост месозад, газидани мори афъӣ ва сағи девонаро шифо мебахшад, варами ғуддавиро таҳлил медиҳад. Агар онро ба танҳои тафсониди, гармбандӣ кунанд, бавосирро нест мекунад.

1,75 грамм хокистари шохҳои онро бихӯранд, захми рӯдахоро шифо мебахшад, инчунин санги гурда ва хичакро майда карда мерезонад. Оби хокистари ток ин тавр тайёр карда мешавад.

Се қошук хокистари онро дар як литр об хуб мечӯшонанд, баъд мегуздоранд, ки таҳшин шавад. Оби софи онро дар зарфи дигар рехта, боз таҳшин мекунад. Оби софи онро ҳам ба дигар зарф мерезанд, инак бори саввум таҳшин менамоёнд. Баъд он оби хокистари соф ҳисоб меёбад. Микдори нӯшидан аз ин оби хокистар 100 грамм аст.

Мизочи гули тару тозаи токи даштӣ дар дараҷаи якум сард ва хушк аст, бӯи хуш дорад.

Хислатҳои шифобахши он: агар инро бихӯранд, дилро қувват мебахшад, оруғ ва қайро манъ мекунад.

«Дармонбахш»

ГИЁҲИ БЕГОНА, ВАЛЕ ГАРОНБАҲО

Барги зуфро бисёриҳо гиёҳи бегона шуморида, аз майдони кишт онро берун меандозанд. Хуб мешуд, ки онро дар як гӯшаи майдон мешиноиданд, зеро ин гиёҳи назарногиру бекадр хосиятҳои зиёди табобатӣ дорад. Барги зуф барои газидани хашароти зараррасон ва морҳои таъсири захирашон суст давои беҳамтост. Бинобар хосияти кавии зиддибактериалӣ доштани барги зуфро барои зудтар шифоёбии чароҳатҳо истифода мебаранд. Бо ин мақсад барги зуфро ба захм гузошта, онро бо латтае бастан лозим аст. Хангоми газидани хашарот низ аз ин усул истифода бояд бурд. Ин амал пайдошавии пайи захмро аз байн мебаранд. Барги зуф ва тухми он хосияти кавии зиддииттиҳоби дорад. Ин гиёҳи назарногир аз витамини минералҳо, бахусус охан бой аст. Агар сайёҳон барги зуфро ҳамчун воситаи пешигирикунандаи газидани пашшаву хомушак

истифода мебаранд. Он барои газидани занбӯр низ давоост. Барои ин барги зуфро ба чойи газида гузошта, тули чор соат бо дока бандед.

Аз барги зуфи хушкшуда чой хам тайёр мекунад. Чойи барги зуф барои ба танзим даровардани қанди хун муфид буда, диабетикҳо онро дӯст медоранд. Вай сатҳи холестеринро низ кам мекунад. Чойи барги зуф барои беморони бавосир (геморрой) давоост. Хангоми сахтшавии дарун низ чойи барги зуф кӯмак мерасонад. Он барои беморони гирифтори касалиҳои роҳи пешоб фоида мерасонад. Беморони дарди гурда низ метавонанд аз чойи мазкур истифода баранд. Онро ҳам ба калонсолон ва ҳам ба кӯдакон тавсия медиҳанд. Пеш аз истифодаи барги зуф бо духтур машварат кардан аз маффиат ҳоли нест.

«Дармонбахш»

ВАТАН

«Ҳар кӣ побанди ватан шуд мекашад озорҳо».

Ғании Кашмирӣ

«Ҳар кӣ побанди ватан шуд мекашад озорҳо».

Лек хору зор набвад, чун ватанбезорҳо.

Сахттар аз минати бегона ҳаргиз нест нест,

Гар тамоми умр бинӣ аз ватан озорҳо.

Ҳамчу мури ташна дар гирдобҳо чон медиҳанд,

Бахт чуста аз ғарибҳо ғалатпиндорҳо.

Аз дили санги ватан чӯшида берун мешаванд,

Чашмаҳо, ки мекунад аз сахраҳо гулзорҳо.

Арҷи сарсабзро санги ватан сарсабз кард.

Дар ватан гул мекунад гул дар миёни хорҳо.

Модарат бемор шуд бемордорӣ мекунад,

Бо ватан будан бо шодиву ғам бо орҳо.

Ҳар киро ишқи ватан бошад наметарсад зи марг.

Мекунад аз хуни худ гул ранг чуби дорҳо.

Аз ғами ҳамсояш ҳамсоя дилхун мешавад,

Дил агар ғамдор бошад чашм маҳзун мешавад.

Ашкро бо ғам набошад тоқати ҳамхонагӣ,

Ғам агар аз дар дарояд ашк берун мешавад.

Аз ҳисоби умр кам кардам шавад борат сабук,

Бо гузашти рӯзҳоям дард афзун мешавад,

Салму тур имрӯз қасди чони Эрач мекунад.

Нолаам чун нолаи талхи Фариддун мешавад.

Ман ба фикри оламам ҳолест оламо ба он,

Раҳми гурги гушна ояд ҳоли ман чун мешавад.

Алимуҳаммад Муродӣ,
Шоир халқии Тоҷикистон

МАВЛУДАТОН МУБОРАК!

Маъмурият, ҳайати омӯзгорон, кормандон ва донишҷӯёни Муассисаи давлатии таълимии «Коллеҷи тиббии шаҳри Кӯлоб» ба номи Раҳмонзода Раҳматулло Азиз ва аҳли эҷоди рӯзномаи Дармонбахш ба омӯзгорон:

1. ЧАББОРОВА РУХШОНА, 01.09.1971,

муаллимаи кори ҳамширагӣ;

2. БЕРДИЕВ ОКИЛҶОН, 01.09.1992, муаллими фанни анатомия, одам;

3. НОЗИМОВА АЗИЗАБОНУ, 01.09.1993, муаллимаи фанни гӯшу гулӯ;

4. АБДУСАМАДОВ БАХТУЛЛО, 04.09.1986, чонишини директори муассисаи давлатии таълимии «Коллеҷи тиббии шаҳри Кӯлоб» ба номи Раҳмонзода.Р.А. оид ба таълим;

5. ОДИНАЕВА ГУЛНОРА, 06.09.1980, лаборант;

6. ДАВЛАТОВА ЛОЛА, 14.09.1961, сармуҳосиб;

7. ВАЛИЕВА ГУЛСУНБҲ, 15.09.1968, муаллимаи кори ҳамширагӣ;

8. ҚУРБОНАЛИЕВ БОБОҶОН, 17.09.1974, муаллими фанни микробиология;

9. АЗИЗЗОДА ЗУБАЙДУЛЛО, 20.09.1976,

директори муассисаи давлатии таълимии «Коллеҷи тиббии шаҳри Кӯлоб» ба номи Раҳмонзода.Р.А.

10. ОЛИМЗОДА ГАНҶИНА, 20.09.1990,

муаллимаи фанни биология ва асосҳои генетика;

11. ХАЛИЛОВА САЛОМАТ, 22.09.1969, муаллимаи химия;

12. БОБОХОНОВА МАНЗУРА, 28.09.1978, муаллимаи фанни география;

13. ЧАФАРОВ АЛИШЕР, 28.09.1981, муаллими фанни тарбияи ҷисмонӣ;

14. АСОЕВА БУНАФША, 30.09.1976, муаллимаи кори ҳамширагӣ;

ки дар моҳи сентябр чашми мавлуд доранд ба соҳибҷашнҳо ҳисса ҳисса дуои бардавони умр ва барору муваффақиятхоро аз даргоҳи Худованди сахиву бахшо-янда хоста, надидани ғаму дасти камашонро аз ин ба баъд ҳам мехоҳанд. Бошад, ки ҳама ниятхояшонро мо пушти амалхояшон пӯшида дар чомай ҳал бинем. Ҳамчунин ба соҳибҷашнҳо руҳияи ояндабинона, энержии зиёд барои амалӣ намудани фаъолиятҳои орзумандем. Бигузур барои амалӣ намудани нақшаҳои беохирӣ хоҳишхояшон ҳамеша вақти кофиву имконият фароҳам бошад. Мавлудашонро мо муборакбод мегуем.

ЗОДРҶЗ МУБОРАК ОМУЗГОРОН ВА КОРМАНДОНИ АЗИЗ!